



full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

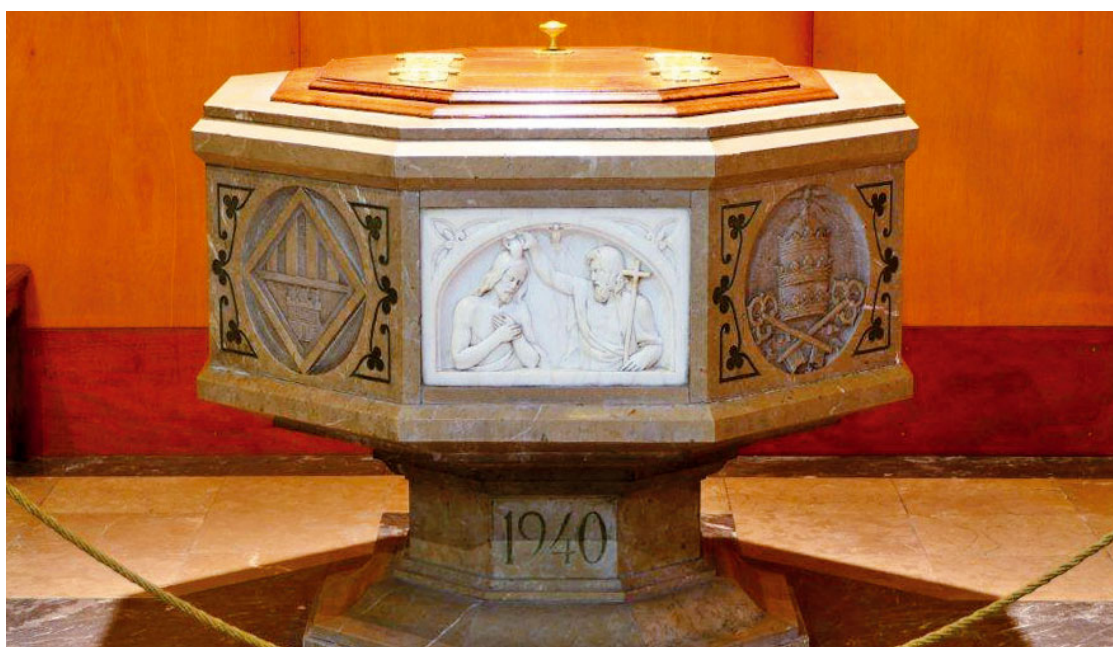


Baptisme. Vocació i missió

Fa pocs dies, en una entrevista, un periodista em va fer una pregunta que expressa una idea molt comuna en els nostres ambients d'Església, sobre el fet que la manca de vocacions pot propiciar que «ha arribat l'hora del laïcat». Jo li vaig respondre, com ho he expressat en altres ocasions, que l'hora del laïcat comença en el moment del baptisme, i que aquesta «hora» no depèn de la fluctuació de les estadístiques dels seminaris i noviciats, perquè si aquí a Occident hi hagués una revifalla de vocacions al sacerdoci i la vida consagrada, suposaria això que els laics ¿haurien de donar un pas enrere?

He recordat aquesta conversa amb motiu de la festa que avui celebrem: el Baptisme de Jesús, que significa l'inici de la seva missió. La veu del Pare revela que Jesús és el Fill estimat del Pare. L'Església ens recorda el què significa i comporta el baptisme, i la missió de cada batejat, perquè tot batejat és ungit per l'Esperit, com Crist, i participa de la seva missió en el món. El Concili Vaticà II va revifar la consciència de la vocació i missió dels laics. Més endavant, sant Joan Pau II va escriure l'exhortació postsinodal *Christifideles laici*, fruit del sínode dels bisbes de 1987 sobre la vocació i la missió dels laics en l'Església i el món, que promou una consciència més profunda entre tots els fidels del do i la responsabilitat que comparteixen, en la comunió i la missió de l'Església.

Tot seguint els ensenyaments conciliars, tant dels documents *Lumen Gentium* (sobre l'Església) com d'*Apostolicam actuositatem* (sobre l'apostolat seglar), l'exhortació *Christifideles laici* va significar un impuls al compromís dels laics en la vida de l'Església. Una de les seves aportacions fonamentals és l'èmfasi en la definició de laïc per via positiva, seguint la perspectiva oberta per *Lumen Gentium*.



Baptisteri de la Catedral del Sant Esperit de Terrassa

Ofereix una profunda meditació sobre el baptisme com a font de la identitat laïcal. Es tracta d'una visió que té el seu punt de partida en l'ésser del laic i no, primàriament, en el seu quefer ni menys encara, en la seva «funció» o en el seu «protagonisme». De l'ésser del laic deriva la seva missió, i és així com es comprèn millor el seu lloc a l'Església i al món.

La missió evangelitzadora del laic prové de la seva participació en el triple ofici sacerdotal, profètic i reial de Jesucrist, amb la seva manera pròpia. En virtut de la seva realitat baptismal, el laic és responsable en la missió de l'Església, amb una modalitat que el distingeix, l'índole secular. El caràcter secular és propi i peculiar dels laics, que viuen en el món, implicats en els seus treballs i ocupacions i en les condicions ordinàries de la vida familiar i social: estudien, treballen, estableixen relacions socials, d'amistat, culturals, professionals, etc. Els laics contribueixen a la transformació del món des de dins, com el ferment en la massa, mitjançant l'exercici

de les seves pròpies tasques, guiats per l'esperit evangèlic, manifestant Crist davant dels altres amb la seva paraula i testimoni, amb la seva fe, esperança i caritat.

El papa Francesc, en la seva exhortació *Evangelii Gaudium*, ha remarcat de nou la dignitat dels laics i la seva responsabilitat en la missió de l'Església. Més recentment, del 14 al 16 de febrer, just abans de la pandèmia, es va celebrar a Madrid el Congrés de Laics *Poble de Déu en Sortida*. El Sant Pare va enviar un missatge als participants tot donant les gràcies per la seva consciència eclesial, per sentir-se membres vius i corresponsables en l'Església local. Els va animar a viure la seva pròpia vocació immersos en el món, escoltant, amb Déu i amb l'Església, els batecs dels seus contemporanis, anunciant la Paraula de Déu amb passió i alegria a través del testimoni cristià.

Que la festa que avui celebrem ens ajudi a tots, doncs, a viure la nostra vocació com a fills de Déu enmig del món.



ENTREVISTA

2.000 anys de lideratge



JAVIER FERNÁNDEZ AGUADO

El professor Javier Fernández Aguado, director de la Càtedra de Management Fundació la Caixa a IE Business School, considera que l'Església és un exemple de lideratge. «L'Església catòlica s'ha adaptat a les diferents realitats en nombrosíssimes ocasions, durant més de vint segles. Habitualment, s'ha mantingut fidel al seu propòsit nuclear: manifestar el camí cap al cel», afirma l'autor del llibre *2.000 años liderando equipos* (Ed. Kolima), que assegura que l'Església és un model per a la gestió i la direcció d'empreses.

Per què l'Església és un exemple de gestió?

Al llarg dels seus 2.000 anys, membres d'institucions sorgides de l'Església han aplicat sistemes de gestió —*interim management, coaching, disseny d'ocupacions, mapes de valor, feedback 360°*..., que amb aquests o altres noms són aplicats en organitzacions contemporànies, públiques o privades, mercantils o financeres. L'Església s'ha reinventat en les crisis. La seva resiliència prové de la sang dels seus màrtirs.

I, sense adonar-se'n, els papes també ho han fet?

Sí. N'esmento bastants, dels 266 entronitzats. N'analitzo 16 en profunditat. Responsables de milions de persones, molts d'ells han sabut generar aquesta aura de prestigi que induïx a què els altres es comprometin. De Gregori I a Sixt V o Celestí V, passant per Joan Pau II o Benet XVI..., en podem aprendre molt.

El seu llibre, com ens pot ajudar a millorar les nostres actituds?

A causa del soroll mediàtic provocat per uns quants esgarriats, molts ignoren la grandesa generada per l'Església. A l'Estat Mitjà, sense anar més lluny, va ser el *Silicon Valley* de la ciència i la cultura. Redescobrir les grandeses de Déu a través dels homes, inclosos els estils de govern, contribueix a enaltir els designis de Déu per al nostre món. No en va, som —com deia sant Agustí— nens jugant a la vora d'un oceà, l'eternitat.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Embolcallats, encara, pel misteri de Nadal

Amb la celebració de la festa de l'Epifania del Senyor, el dia de Reis, el temps de Nadal es va acabant. Després de la celebració d'avui, el Baptisme del Senyor, tornarem al temps litúrgic de durant l'any. Fa ben poc, en una església, com en tantes d'altres, les misses del Gall i les del Pollet foren d'aforament restringit i calia recollir prèviament una invitació per assegurar que no se superava la capacitat autoritzada. En la invitació de les dues misses del pollet que se celebraven en aquella església, es podia llegir: «Els qui ho desitgeu, podeu portar el Nen Jesús del vostre pessebre per beneir-lo durant la celebració». Molts infants seguien la recomanació i, en el moment precís, convidats pel celebrant, alçaren el seu Nen Jesús, que fou beneït amb l'aspersió de l'aigua. Bona significació: Jesús era a les mans i als cors d'aquells infants. Jesús era en el món, en l'infant del pessebre, per ensenyar-nos la joia de servir i estimar els altres. «Déu ha manifestat la seva gràcia, que és font de salvació per a tothom» (Tt 2,11).

El temps litúrgic de durant l'any ens farà viure, acompanyant Jesús, els diversos moments de la seva vida. Ell també ens acompanyarà a nosaltres

en el nostre dia a dia, si sabem descobrir la seva presència bategant ben viva en els fets, les situacions i les persones. Contemplar la seva vida ens apropa a Ell, vivent a prop nostre, i reforça aquesta proximitat i afavoreix el trobament quan el diàleg esdevé realitat, quan les nostres actuacions i respostes testimonien els seus ensenyaments. «Tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, el Senyor, donant gràcies per mitjà d'ell a Déu Pare» (Col 3,17).

Malgrat la pandèmia i el seu acarriament, no hem de perdre el significat profund del misteri que embolcalla la celebració del Nadal, el misteri de l'amor de Déu a la humanitat. Déu ens estima i ens ho recorda cada any. «Als ulls de tots els pobles / el Senyor ha estès el seu sant braç, / i d'un cap a l'altre de la terra tothom veurà / la salvació del nostre Déu» (Is 52,10).

Els nens i les nenes enlairaren Jesús Infant, que s'ha fet un de nosaltres. Tots hem de ser-ne testimonis, especialment els adults, per ajudar aquests infants a créixer i a fer-se grans en edat i en saviesa; coneixent, estimant i seguint Jesús cada dia més.

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

«Anne ha sido la gracia de Dios»

En las memorias del general De Gaulle hay una foto que lo dice todo. Es del general francés, fundador y presidente de la República de Francia, sentado y teniendo sobre sus rodillas a su hija Anne, de 5 años. La niña nació con el síndrome de Down. Ambos, padre e hija, se miran cara a cara... Era un poema. Anne murió a los 20 años.

De Gaulle había manifestado a un capellán del ejército, amigo suyo, al inicio de la Segunda Guerra Mundial, que Anne era su alegría y su fuerza. «Ha sido la gracia de Dios en mi vida. Sin Anne quizá no habría hecho todo lo que hice.»

«A los niños con discapacidades mentales irreversibles se les

solía enviar a asilos u hospitales», escribe el biógrafo Jackson. De Gaulle y su esposa Yvonne decidieron quedarse con la niña en casa [...]. La decisión se anclaba en una profunda fe católica».

El biógrafo añade: «Nunca se separaron de ella. Vivieron fuera de París. Fueron celosos de su intimidad. Anne apuntaló el muro que separaba la vida privada de la vida pública de De Gaulle. De Gaulle estableció con ella una relación única, una conexión mágica: era tan cercano y tierno con su hija que su presencia no la paralizaba. Para Anne, su padre era la única persona cuya presencia lo era todo.»

Lectures de la missa diària i santoral

Comença el temps de durant l'any

11. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [He 1,1-6 / Sl 96 / Mc 1,14-20]. Sant Higiní, papa (grec, 138-142) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.; beats Gonçal d'Amarante i Bernat Scammacca, prev. Dominicans; beata Anna M. Janer, fund. de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell.

12. ■ Dimarts [He 2,5-12 / Sl 8 / Mc 1,21-28]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni-Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí; beat Pere-Francesc Jamet, prev.

13. ■ Dimecres [He 2,14-18 / Sl 104 / Mc 1,29-39]. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i dr. de l'Església. Sant Gumersind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

14. ■ Dijous [He 3,7-14 / Sl 94 / Mc 1,40-45]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. V aC); santa Macrina; beat Pere Donders, prev. redemptorista.

15. ■ Divendres [He 4,1-5.11 / Sl 77 / Mc 2,1-12]. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. IV); sants Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. VI); sants Habacuc (s. VII aC) i Miquees (s. VIII aC), profetes; sant Efsi, mr.; santa Secundina, vg. i mr.; sant Francesc Fernández Capillas, prev. dominicà i mr.; beat Jaume de Villa, rel. servita.

16. ■ Dissabte [He 4,12-16 / Sl 18 / Mc 2,13-17]. Sant Marcel I, papa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscilla (s. I), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.

17. ■ † Diumenge vinent, II de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Isa 3,3b-10.19 / Sl 39 / 1Co 6,13c-15a.17-20 / Jn 1,35-42]. Sant Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca. Santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Villanova, vg. cartoixana.





BAPTISME DEL SENYOR

(Avui també es poden llegir les lectures: Is 55,1-11 / Sl: Is 12 / 1Jn 5,1-9)

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 42,1-4.6-7)

Això diu el Senyor: «Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meua ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers; no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacillar, fins haver-lo implantat a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions.

Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca».

Salm responsorial (28)

R. *Que el Senyor beneïxi el seu poble amb el do de la pau.*

Doneu al Senyor fills de Déu, / doneu al Senyor glòria i honor, / honoreu el Senyor, honoreu el seu nom, / adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. R.

La veu del Senyor es fa sentir sobre les aigües, / ve el Senyor sobre les aigües torrencials. / La veu del Senyor és potent, / la veu del Senyor és majestuosa. R.

El Déu majestuós fa esclatar la tempesta / i al seu palau tot canta: Glòria! / El Senyor té el solí en les aigües diluvials, / i seu el Senyor, rei per sempre. R.

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34-38)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui. Ell va adreçar la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots.

Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell».

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 1,7-11)

En aquell temps, Joan predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no soc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant». Per aquells dies Jesús vingué des de Natzaret de Galilea, i Joan el batejà en el Jordà. A l'instants, quan sortia de l'aigua, veié que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, baixava cap a ell, i es va sentir una veu des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat, en tu m'he complagut».

(Hoy también se pueden leer las lecturas: Is 55,1-11 / Sl: Is 12 / 1Jn 5,1-9)

Lectura del libro de Isaías (Is 42,1-4.6-7)

Esto dice el Señor:

«Mirad a mi siervo, a quien sostengo; mi elegido, en quien me complazco. He puesto mi espíritu sobre él, manifestará la justicia a las naciones. No gritará, no clamará, no voceará por las calles. La caña cascada no la quebrará, la mecha vacilante no la apagará. Manifestará la justicia con verdad. No vacilará ni se quebrará, hasta implantar la justicia en el país. En su ley esperan las islas. Yo, el Señor, te he llamado en mi justicia, te cogí de la mano, te formé e hice de ti alianza de un pueblo y luz de las naciones, para que abras los ojos de los ciegos, saques a los cautivos de la cárcel, de la prisión a los que habitan en tinieblas».

Salmo responsorial (28)

R. *El Señor bendice a su pueblo con la paz.*

Hijos de Dios, aclamad al Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor, / postraos ante el Señor en el atrio sagrado. R.

La voz del Señor sobre las aguas, / el Señor sobre las aguas torrenciales. / La voz del Señor es potente, / la voz del Señor es magnífica. R.

El Dios de la gloria ha tronado. / En su templo, un grito unánime: «¡Gloria!». / El Señor se sienta sobre las aguas del diluvio, / el Señor se sienta como rey eterno. R.

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34-38)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Ahora comprendo con toda verdad que Dios no hace acepción de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea. Envié su palabra a los hijos de Israel, anunciando la Buena Nueva de la paz que traería Jesucristo, el Señor de todos.

Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él».

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,7-11)

En aquel tiempo, proclamaba Juan: «Detrás de mí viene el que es más fuerte que yo y no merezco agacharme para desatarle la correa de sus sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo». Y sucedió que por aquellos días llegó Jesús desde Nazaret de Galilea y fue bautizado por Juan en el Jordán. Apenas salió del agua, vio rasgarse los cielos y al Espíritu que bajaba hacia él como una paloma. Se oyó una voz desde los cielos: «Tú eres mi Hijo amado, en ti me complazco».

COMENTARI

«Ets el meu Fill, el meu estimat, en tu m'he complagut»



Baptisme de Jesús, mosaic de Marko Rupnik sj, Santuari Nacional de Sant Joan Pau II, Washington DC (EUA)

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

La festa del Baptisme del Senyor tanca les celebracions del cicle de Nadal. En tot just dues setmanes, es concentren algunes de les festes més importants de l'any cristià. El Nadal ens ha ajudat a reconèixer en l'Infant de Betlem el Messies esperat d'Israel. A la festa de la Sagrada Família contemplàvem Jesús, Maria i Josep com a model de tota família cristiana. En la solemnitat de Santa Maria hem celebrat la maternitat de Maria, que ha infantat el qui és l'autèntica pau del món: Jesús. I en l'Epifania, reconeixem Jesús com a llum de tots els pobles i el seu Evangeli com a Bona Nova per a tots els homes i dones de bona voluntat del nostre món.

Avui, sant Joan Baptista ens assenyala Jesús com aquell que bateja amb l'Esperit Sant. Ja havíem escoltat durant els diumenges d'Advent com el Baptista preparava les persones a acollir la vinguda del Messies, amb la conversió de la vida i del cor. Ara, Jesús es disposa a començar la seva vida pública i el Baptista ens condueix cap a ell.

Jesús es posa a la fila dels pecadors, ell que no ha conegut el pecat, per compartir la nostra condició pecadora. I és en el seu baptisme quan es revela la paraula de Déu Pare per donar-nos a conèixer qui és aquell home: és el Fill estimat del Pare. I és a ell a qui hem d'escoltar.

A partir de llavors, Jesús es converteix en el profeta del Regne de Déu, amb paraules i amb obres. Anuncia la presència del Regne, ja entre nosaltres, i ho fa visible mitjançant els gestos de misericòrdia cap als malalts, els pobres i els pecadors. El seu Evangeli és l'autèntica Paraula que Déu dirigeix a tots els homes i dones de bona voluntat en el nostre món. Al llarg de l'any cristià anirem escoltant i contemplant les seves paraules i els seus gestos i ens sentirem consolats pel missatge de salvació que anirà ressonant en la nostra celebració eucarística de cada diumenge i de les festes.

Aquest Jesús proclamat «el meu Fill Estimat» per la veu del Pare serà reconegut com a tal en morir a la creu, quan el centurió romà afirmarà: «realment, aquest home era el Fill de Déu» (cf. Mc 15).

La festa del Baptisme de Jesús ens porta a la memòria la celebració del nostre propi baptisme. El baptisme de Jesús va ser un baptisme de revelació, que va posar de manifest la seva identitat davant els deixebles del Baptista: ell és l'Anyell de Déu, el Fill estimat del Pare. El nostre baptisme és un baptisme de purificació en l'aigua i en l'Esperit. En el sagrament de l'aigua se'ns perdona el pecat, i per la força de l'Esperit som transformats en fills i filles de Déu, deixebles de Jesucrist, i membres de la seva comunitat eclesial.



VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Dilluns dia 11, a les 11 h. Consell Presbiteral al Centre Borja (Sant Cugat del Vallès).

Notícies



Missa de Nadal amb els voluntaris de Càritas. El dijous 17 de desembre, a la parròquia de Sant Feliu de Sabadell, Mons. Salvador Cristau va presidir la Missa amb els voluntaris de Càritas tot agraint la seva dedicació especialment en aquest any de pandèmia en el que s'han hagut de multiplicar els esforços.



Missa en ritu hispànic. El divendres 18 de desembre, a la parròquia de Sant Pere de Terrassa, se celebrà la Missa «En el dia de Maria. (Anunciació de Nostra Senyora)» en ritu hispànic. La presidí Mn. Manel Coronado, Delegat episcopal de Litúrgia i Religiositat popular.

Confirmacions a Caldes de Montbui. El 19 de desembre, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, presidí la Missa a la parròquia de Santa Maria de Caldes de Montbui i confirmà 12 joves.



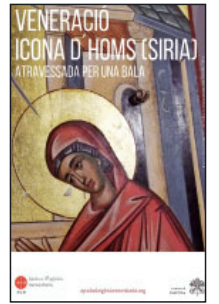
Pessebre vivent a La Seu d'Egara. Els dies 19 i 20 de desembre, la parròquia de Sant Pere de Terrassa organitzà la representació del pessebre vivent amb diversos quadres escènics distribuïts en el recinte de La Seu d'Egara.



Benedicció del pessebre de la Catedral. El diumenge 20 de desembre, a les 11 h, va tenir lloc la benedicció del pessebre de la Catedral realitzat per l'Associació de Pessebristes de Terrassa. Presidí l'acte Mn. Eduardo Pire, Diaca.

Breu

Icona de l'Anunciació d'Homs (Síria). Ajuda a l'Església Necessitada va portar a la diòcesi de Terrassa una icona de l'Anunciació provinent d'Homs (Síria) tirotejada pels islamistes. Va estar a diverses parròquies i a la Missa retransmesa per TVE. Va ser una ocasió de pregar pels cristians perseguïts. Està previst tornar a tenir-la durant les dues primeres setmanes de febrer. Els rectors interessats en organitzar algun acte poden trucar al 629 521 418.



Anunci de les festes mòbils en l'any 2021

- 10 de gener: Baptisme del Senyor
- 17 de febrer: Dimecres de Cendra
- 21 de febrer: Diumenge I de Quaresma
- 28 de març: Diumenge de Rams
- 4 d'abril: Diumenge de Pasqua
- 16 de maig: Ascensió del Senyor
- 23 de maig: Pentecosta
- 6 de juny: Corpus Christi
- 28 de novembre: Diumenge I d'Advent

REMADE MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Bautismo. Vocación y misión

Hace pocos días, en una entrevista, un periodista me hizo una pregunta que refleja una idea muy común en nuestros ambientes de Iglesia, sobre el hecho de que la falta de vocaciones puede propiciar que «ha llegado la hora del laicado». Yo le respondí, como he expresado en diferentes ocasiones, que la hora del laicado comienza en el momento en que se recibe el bautismo, y que esta «hora» no depende de la fluctuación de las estadísticas de los seminarios y noviciados, porque si aquí en Occidente se diera ahora un reflorecimiento de vocaciones al sacerdocio y a la vida consagrada, entonces los laicos ¿deberían dar un paso atrás?

Me viene esta conversación al hilo de la fiesta que hoy celebramos: el Bautismo de Jesús, que significa el inicio de su misión. La voz del Padre revela que Jesús es el Hijo amado del Padre. La Iglesia nos recuerda lo que significa y comporta el bautismo, y la misión del bautizado,

porque todo bautizado es ungido por el Espíritu, como Cristo, y participa de su misión en el mundo. El Concilio Vaticano II reavivó la conciencia de la vocación y misión de los laicos. Más adelante, san Juan Pablo II escribió la exhortación post-sinodal *Christifideles laici*, fruto del sínodo de los obispos de 1987 sobre la vocación y la misión de los laicos en la Iglesia y el mundo, que promueve una conciencia más profunda entre todos los fieles del don y la responsabilidad que comparten, en la comunión y la misión de la Iglesia.

En la estela de las enseñanzas conciliares, tanto de los documentos *Lumen Gentium* (sobre la Iglesia) como de *Apostolicam actuositatem* (sobre el apostolado seglar), la exhortación *Christifideles laici* significó un impulso al compromiso de los laicos en la vida de la Iglesia. Una de sus aportaciones fundamentales es el énfasis en la definición del laico por vía positiva, siguiendo la perspectiva abierta por Lu-

men Gentium. Ofrece una profunda meditación sobre el bautismo como fuente de la identidad laical. Se trata de una visión que tiene su punto de partida en el ser del laico y no, primariamente, en su quehacer ni menos aún, en su «función» o en su «protagonismo». Del ser del laico se deriva su misión, y es desde ahí como se comprende mejor su lugar en la Iglesia y en el mundo.

La misión evangelizadora del laico proviene de su participación en el triple oficio sacerdotal, profético y real de Jesucristo, con su modo propio. En virtud de su realidad bautismal, el laico es corresponsable en la misión de la Iglesia, con una modalidad que lo distingue, la índole secular. El carácter secular es propio y peculiar de los laicos, que viven en el mundo, implicados en sus trabajos y ocupaciones y en las condiciones ordinarias de la vida familiar y social: estudian, trabajan, establecen relaciones sociales, de amistad, culturales, profesiona-

les, etc. Los laicos contribuyen a la transformación del mundo desde dentro, como el fermento en la masa, mediante el ejercicio de sus propias tareas, guiados por el espíritu evangélico, manifestando a Cristo delante de los otros con su palabra y testimonio, con su fe, esperanza y caridad.

El papa Francisco, en su exhortación *Evangelii Gaudium*, ha subrayado de nuevo la dignidad de los laicos y su responsabilidad en la misión de la Iglesia. Más recientemente, del 14 al 16 de febrero, justo antes de la pandemia, se celebró en Madrid el Congreso de Laicos *Pueblo de Dios en Salida*. El Santo Padre envió un mensaje a los participantes en el que daba las gracias por su conciencia eclesial, por sentirse miembros vivos y corresponsables en la Iglesia local. Les animó a vivir su propia vocación inmersos en el mundo, escuchando, con Dios y con la Iglesia, los latidos de sus contemporáneos, anunciando la Palabra de Dios con pasión y alegría a través del testimonio cristiano.

Que la fiesta que hoy celebramos nos ayude a todos, pues, a vivir nuestra vocación como hijos de Dios en medio del mundo.